

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1525. usque ad annum 1529

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1769

VD18 90118480

§. 31. Cæsaris mandata de liberando Pontifice.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66472](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66472)

Sæc. XVI.
A. C. 1527.

causam obtendere videbatur; nihilominus vera, quæ suberat, ratio haud alia fuit, quam quod Franciscus I. ultimum expectaret Cæsaris responsum ad ea, quæ Franciæ ac Angliæ Regum Oratores eidem proponebant. Nec sua eum spes fefellit; quippe Carolus, ubi Lautrecum cum exercitu Italiam petere, ac Neapoli appropinquare comperebat, quantocius ex Hispania supremum Franciscanorum Ministrum nomine Quignonium, alias Franciscum de Angelis dictum, necnon Verrium Miliacensem cubicularium suum ad Lanoyum Neapolis Proregem, & Moncadam ablegavit, dato negotio, ut ipsi Pontificem patris quibusdam conditionibus in libertatem assererent,

§. XXXI.

*Cæsaris mandata de liberando
Pontifice.*

Guic. l. 17.
Raynald. hoc
ann. num. 3.
Et 29.
Paul. Jov.
l. 25.

Proefatus Franciscus Quignonius natione Hispanus, Didaci Fernandez de Quignonio, Comitum de Luna filius erat, qui & in comitiis Anno Christi millesimo quingentesimo vigesimo secundo Burgi celebratis supremus Ordinis sui Minister nominatus est. Hujus Viri electio Cæsarem tanta affectit lætitia, ut eundem illis adnumeraret, qui Cæsari

Cæsari a sanctioribus conscientiae consiliis erant. Hunc igitur Clemens Papa, cum apud Imperatorem gratia, & auctoritate plurimum valeret, impense rogabat, ut de eius libertate cum Carolo ageret. Adiit Quignonius Cæsarem, a quo tamen haud benignius responsum, quam ceteri tulisse videtur. Tandem vero Imperator non tam aliorum precibus flexus, quam potius (ut conijcere licet) praesenti Neapolis Regni statu compulsus, Papam liberum dimitti jussit, hancque in rem Quignonium unacum Verrio Miliacensi in Italiam misit, ut paulo ante memoravimus.

Sæcul. XVI.

A. C. 1527.

§. XXXII.

Caroli Lanoyi Neapolitani Proregis obitus.

Verum ambo hi Oratores vix! Cajetam advenerant, cum Lanoyum Neapolis Proregem e vivis excessisse, illis nunciaretur; unde Moncadam adibant, quem Lanoyus morti proximus sibi in exercitus imperio subrogabat, donec a Cæsare aliter constitutum esset. Postquam igitur junctis cum eo consiliis, quid hac in re agendum, decreverant, iter suum Romam versus prosequerant, comitante eos Serenone, qui prius Lanoyo, nunc vero Moncadæ a